

03-11-2014

ఉదయము మురళి

జింశాంతి

“బాహ్యాదా”

మధువనము

“మెధురమైన పిల్లలారా - మొట్టమొదట అందరికీ అల్స్(భగవంతుని) పారము ఏక్కా చేయించండి, శురంతా ఆత్మలు పరస్పరములో సెందరులు[భాయి - భాయి]. ”

ప్రీశ్య:- ఏ ఒక్క మాట(విషయము)లో శ్రీమతము, మానవ మతము నుండి పూర్తి విపరీతంగా ఉంది? సమా:- “మేము మోట్టమొనకు వెత్తాము” అని మానవ మతము చెప్పంది. “ఈ త్రామా అనాటి, అవినాశి” అని శ్రీమతము చెప్పంది. మోట్టము ఎవ్వలికి లభించదు. ఈ విశ్రణు అభినయించుటకు నాకు ఇష్టము లేదని ఎవరు చెప్పినా ఇందులో ఎవ్వరూ కిమీ చేయలేదు. విశ్రణు అభినయించుటకు తప్పక రావలసిందే. శ్రీమతం ఒక్కటే మిమ్ములను తేప్పముగా చేస్తుంది. అనేక ప్రకారాలైన మానవ మతాలు ఉన్నాయి.

జింశాంతి. మేము బాబా ఎదురుగా కూర్చోని ఉన్నామని పిల్లలకు తెలుసు. పిల్లలు నా ఎదురుగా కూర్చోని ఉన్నారని బాబాకు కూడా తెలుసు. తండ్రి మనకు శిష్టం ఇస్తున్నారని, దానిని మనము ఇతరులకు ఇష్టాలని కూడా పిల్లలైన మీకు తెలుసు. మొట్టమొదట తండ్రి పరిచయమునే ఇష్టాలి. ఎందుకనగా అందరూ తండ్రిని, వాలిట్టిన శిష్టాలను మల్చావాచియారు. ఇష్టుడు తండ్రి చంపించే చదువు మరలా 5 వేల సంవత్సరాల తర్వాత లభిస్తుంది. ఈ జ్ఞానము ఇతరులెవ్వలికి లేనే లేదు. ముఖ్యమైనది తండ్రి పరిచయము, ఆ తర్వాత ఇదంతా అర్థం చేయించాలి. మనమంతా నిశిద్ధరులము. ప్రపంచములోని ఆత్మలంతా పరస్పరము నిశిద్ధరులే. అందరూ వాలికి లభించిన తమ-తమ విశ్రణులను ఈ శలీరముల ద్వారా అభినయిస్తున్నారు. నూతన ప్రపంచములోకి తీసుకెళ్ళటకై తండ్రి వచ్చారు. దానిని స్వద్రమని అంటారు. అయితే ఇష్టుడు నిశిద్ధరులమైన మనమంతా పతితులుగా ఉన్నాము. ఒక్కరు కూడా పవిత్రముగా లేదు. పతితులనందలనీ విషాదముగా చేయువారు ఆ తండ్రి ఒక్కరే. ఇది పతిత వికాలి రావణ ప్రపంచము. రావణడంటే 5 స్త్రీలోని వికారాలు, 5 పురుషులిలోని వికారాలు. తండ్రి చాలా సులభమైన పద్ధతిలో తెలిపిస్తున్నారు, మీరు కూడా ఇలాగే తెలియజేయిండి. మొట్టమొదట వారు ఆత్మలమైన మన తండ్రి అని, మనమంతా నిశిద్ధరులమని తెలపండి. ఇది సలయైనదేనా? అని అడగండి. మనమంతా నిశిద్ధరులము(భాయి-భాయి) అని ప్రాయిండి. మన అందల తండ్రి కూడా ఒక్కరే. మనమంతా ఆత్మలము. వారు పరమ-ఆత్మ(సుస్తుమీనశిల్పి). వాలిని అందరూ తండ్రి అని అంటారు. ఇది పక్కాగా బుట్టలో కూర్చోబెట్టే సర్వవ్యాపి మొదలైన ములికి తొలగివిష్టింది. మొదట భగవంతుని(అల్స్) గులంచి దచివించాలి. “మొదట సర్వవ్యాపి అని అంటూ ఉంటేని, తాచి పరమాత్మ సర్వవ్యాపి తాదని ఇష్టుడు తెలుసుకున్నాను” అని తెలిపిన తర్వాత వాలితో ప్రాయించండి. మనమంతా నిశిద్ధరులము. ఆత్మలంతా గాడిధాదరీ, పరమపిత పరమాత్మ, అల్లా అని అంటారు. మనము ఆత్మలము, పరమాత్మ కాదు అని మొదట నిష్టయము చేయించాలి. పరమాత్మ మాలో సర్వవ్యాపకముగా లేదు. అందలలో ఆత్మ వ్యాపకముగా ఉంది. ఆత్మ శలీరము ఆధారముతో విశ్రణభిన్యాయిస్తుంది. దీనిని పక్కా చేయించండి. ఆ తండ్రి ఈ స్పృష్టిచక్రము యొక్క ఆభిమధ్యంతముల జ్ఞానము వినిపిస్తున్నారు. ఆ తండ్రి టీచరు రూపములో కూర్చోని తెలియజేస్తున్నారు. లభ్యల సంవత్సరాల మాటే లేదు. ఈ చక్రము అనాటిగా తయారై ఉంది. సమానముగా ఎట్లాస్తుదో కూడా తెలుసుతోవాలి. సత్క-తేతా యుగాలు గతించి విషయాయిని నోట్ చేసుకోండి. వాటిని స్వద్రమని సెమీ స్వద్రమని అంటారు. అచ్చట దేవీ దేవతల రాజుము

ఉంటుంది. సత్తయుగములో 16 కళలు, త్రేతాలో 14 కళలు ఉంటాయి. సత్తయుగ ప్రభావము చాలా గొప్పది. దాని పేరే స్వర్గము, హావెన్. సత్తయుగమును నూతన ప్రపంచమని అంటారు. దానినే మహిమ చేయాలి. నూతన ప్రపంచములో ఒకే ఒక ఆబి సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మముంటుంది. నిశ్శయము చేయించుటకు ఖీ వద్ద చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి. ఈ సృష్టిచక్రము తిరుగుతూనే ఉంటుంది. కల్పము యొక్క ఆయువు 5 వేల సంవత్సరాలు. ఇప్పుడు సూర్యపంచమంటే ఏమిటో, చంద్రపంచమంటే ఏమిటో బుభ్రులో కూర్చున్నది కదా. విష్ణుపురమే పలవర్తులై సీతారాములపురముగా అవుతుంది. వాలి వంశము కూడా నడుస్తుంది కదా. రెండు యుగాలు గతించిన తర్వాత డ్యూపరయుగము వస్తుంది. అబి రావణ రాజుము. దేవతలు వామమార్గము(వేద విరుద్ధమైన తంత్ర-మంత్రములతో కూడి మధు, మాంస, మిథునత్వములకు తావిచ్ఛించి జీవనము)లోనికి పెళ్ళిపెణ్ణారు. అప్పటి నుండి వికారాల పథ్థతి తయారపుతుంది. సత్త-త్రేతాయుగాలలో అందరూ సిల్ఫుకారులుగా ఉంటారు. అబిసనాతనా దేవీ దేవతా ధర్మమొక్కటే ఉంటుంది. చిత్రాలు చుప్పిస్తూ నోటించి కూడా తెలిపించాలి. ఆ తండ్రి, టీచర్లై మనలను ఇలా చదివిస్తున్నారు. తండ్రి వచ్చి తన పలచయము తానే ఇస్తున్నారు - “పతితులను పావనముగా చేయుటకు నేను వస్తాను, తనుక నాకు తప్పనిసలగా నలీరము కావాలి.” లేకుంటే ఎలా మాట్లాడాలి? నేను చైతన్యమును, సత్కాశి అమరుడను. ఆత్మనే సతో, రజో, తమోలోకి వస్తుంది. ఆత్మనే పతితముగా, ఆత్మనే పావనముగా అవుతుంది. ఆత్మలోనే అస్తి సంస్కారాలు ఉంటాయి. జలగివణియన(గత జన్మలోని) కర్తృ, వికర్తృల సంస్కారాలు ఆత్మ తీసుకొని వస్తుంది. సత్తయుగములో వికర్తులు జరగనే జరగవు. కర్తృలు చేస్తారు, పాత్రును అభిసయిస్తారు. కానీ అచ్ఛట కర్తృలు అకర్తృలవుతాయి. గీతలో కూడా ఈ పదాలున్నాయి. ఇప్పుడు ఖీరు ప్రాక్తికల్గా తెలుసుకుంటున్నారు. పాత ప్రపంచమును పలవర్తున చేసి నూతన ప్రపంచమును తయారు చేయుటకు బాబా వచ్చారని ఖీకు తెలుసు. అచ్ఛట కర్తృలు అకర్తృలుగా ఉంటాయి. దానినే సత్తయుగమని అంటారు. ఇచ్ఛట కర్తృలు వికర్తులగానే అవుతాయి. దానికి కలియుగమని అంటారు. ఖీలప్పుడు సంగ్రమ యుగములో ఉన్నారు. ఇప్పుడు బాబా ఇరువైపులా ఉన్న విషయాలస్తు తెలుపుచున్నారు. ఆ తండ్రి టీచర్లై, ఏమేమి తెలియజేస్తున్నారో ఒక్కొక్క విషయాలస్తు చక్కగా అర్థము చేసుకోండి. ఆ తర్వాత గురువుగాల కర్తృవ్యము, పతితులైన మమ్ములను ఖీరు వచ్చి పావనముగా చేయిండణ పిలిచింది ఖీరే కదా. ఆత్మ పావనమైతే శలీరము కూడా పావనమవుతుంది. బంగారమెలా ఉంటుందో ఆభరణము కూడా అలాగే ఉంటుంది. 24 క్షారెట్ల బంగారము తీసుకొని కల్పి చేయకుంటే నగ(ఆభరణము) కూడా అదే విధముగా స్వచ్ఛముగా, సతోప్రధానముగా తయారపుతుంది. కల్పి చేస్తే(అలాయ్ కలిపితే) తమోప్రధానపుతుంది. ఎందుకంటే ఇతర లోహము(రాగి మొదలైనవి) కలపుత్రాలని తెలుసు కదా. మొట్టమొదట భారతదేశము 24 క్షారెట్ల స్వచ్ఛమైన బంగారు పణ్ణి అనగా సతోప్రధానముగా, నూతన ప్రపంచముగా ఉండేది. ఆ తర్వాత ఇప్పుడు మరలా తమోప్రధానమైతేవియింది. మొట్టమొదట స్వచ్ఛమైన బంగారుగా ఉండేది. నూతన ప్రపంచము పవిత్రమైనది. పాత ప్రపంచము అపవిత్రమైనది. కల్పి(ములకి) వెర్రడుతూ విషితుంది. ఇదంతా ఆ తండ్రి తెలుపుచున్నారు. ఏ ఇతర మానవ గురువులకు తెలియదు. ఖీరు వచ్చి పావనముగా చేయమని పిలుస్తారు. సద్గురువు కర్తృవ్యము వానప్రస్థస్తితిలో ఉన్న మనుషులను గృహస్థము నుండి అతితముగా చేయించట. స్వయముగా ఆ తండ్రి వచ్చి కల్పవృత్తస్థానమంతా డ్రామా వెళ్ళను అనుసారము ఇస్తున్నారు. వారు మానవ స్వష్టికి బీజరూపులు.

ఆయనే స్వయముగా కల్పవృక్ష జ్ఞానమంతటిని పూర్తిగా తెలుపుచున్నారు. శివబాబా పేరు ఎల్లప్పుడూ తివుడే(సదా తివుడు). మిగిలిన ఆత్మలు పాత్రసీభినయించుటకు వచ్చినప్పుడు భిన్న భిన్న నామ రూపాలను ధరిస్తుంది. తండ్రునేమో పిలుస్తారు కాణి వారెవరో తెలియదు. వారు మిమ్ములను వావన ప్రపంచములోనికి తీసుకెళ్లటకు భాగ్యశాలి రథములో వస్తారు. కనుక తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు - ఎవరైతే పూర్తిగా 84 జిహ్వలు తీసుకుంటారో వాల అంతిమ జిహ్వలోని శలీరములో వస్తాను. రాజుభి రాజులుగా తయారు చేయటకై ఈ భాగ్యశాలి రథములో ప్రవేశిస్తాను. మొదటి నంబరులోని వారు శ్రీకృష్ణుడు. అతను నూతన ప్రపంచాశికి అధికాలి. తర్వాత అతనే క్రిందకు బిగుతాడు. సూర్యవంతి, చంద్రవంతి, వైశ్య శూద్ర వంతియులుగా, ఆ తర్వాత భ్రాహ్మ వంతిగా అవుతాడు. బంగారు నుండి వెండి..... మరలా ఇప్పుడు మీరు ఇనుము నుండి బంగారుగా తయారపుతూ ఉన్నారు. తండ్రి చెప్పిన్నారు - మీ తండ్రి అయిన నన్న ఒక్కలనే ప్పుతి చేయాలి. నేను ఎవరి శలీరములో ప్రవేశించాలి, వాల ఆత్మలో కూడా మొదట కొంచెము కూడా జ్ఞానము లేదు. వీలలో నేను ప్రవేశిస్తాను. అందుకే ఇతడిని భాగ్యశాలి రథము అని అంటారు. వారు స్వయముగా చెప్పిన్నారు - నేను ఇతని అనేక జిహ్వల అంత్మములో వస్తాను. గీతలో ఈ పదాలు అక్కరేట్(రైట్)గా ఉన్నాయి. అందుకే గీతను సర్వశాస్త్రమయి శిరోమణి అని అంటారు. ఈ సంగమ యుగములోనే తండ్రి వచ్చి భ్రాహ్మణ కులమును, ధైయి కులమును స్థాపన చేస్తున్నారు. ఇతరుల గులంచి అందలకీ తెలుసు కాణి వీలని గులంచి ఎవ్వలికీ తెలియదు. అనేక జిహ్వల అంతిమ జిహ్వలో అనగా సంగమ యుగములోనే తండ్రి వస్తారు. తండ్రి చెప్పిన్నారు - నేను బీజరూపమును. కృప్పుడు సిత్యయుగ నివాసి. ఇతర సమయాలలో, ఇతర ప్రదేశాలలో, అతనిని ఎవరూ చూడలేరు. పునర్జన్మలలో నామ, రూప, దేశ, కాలములస్తి మాలపెంచాయి. మొదట చిన్న బాలుడు చాలా సుందరముగా ఉంటాడు, తర్వాత పెలిగి పెద్దవాడపుతాడు. తరువాత ఆ శలీరమును వది మరో చిన్న శలీరములోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఇది తయారైన డ్రామా. డ్రామాలో అలా నిర్ణయింపబడింది. తర్వాత శలీరములో అతనిని(ఆ ఆత్మను) కృప్పుడిని అనరు. తర్వాతి శలీరములలో నామ, రూపములు మొద్దొనవస్తి వేరుగా ఉంటాయి. సమయము, రూపు రేఖలు, తిథి-తాలీఖలు మొద్దొనవస్తి మాలపెంచాయి. ప్రపంచ చరిత్ర-భూగోళము ఉన్నదున్నట్టు లిపీట్ అవుతాయని అంటారు. కనుక ఈ డ్రామా లిపీట్ అవుతూ ఉంటుంది. సత్తీ, రజీ, తమాలో తప్పక రావలసిందే. స్పృష్టి పేరు, యుగము పేరు అస్వయుం మాలపెంచుటాయి. ఇప్పుడిని సంగమయుగము. నేను సంగమ యుగములోనే వస్తాను. టీసిని మనము అంతరుకములో పక్క చేసుకోవాలి. ఆ తండ్రి మనకు తండ్రి, టీచరు, గురువు అయ్యారు. వారు మరలా మనము సత్తోప్రధానమయ్యాందుకు యుక్కలను కూడా చాలా చక్కగా తెలియజేస్తున్నారు. గీతలో కూడా - దేహ సహితముగా దేహ ధర్మములస్తి వది స్వయాస్తి ఆత్మగా భావించమని ఉంది కదా. మనము ఇంటికి వాపస్తి వెళ్లే తీరాలి. భగవంతుని వద్దకు వెళ్లటకై భక్తిమార్గములో ఎంతో శ్రమిస్తారు. అది ముక్కిధామము, కర్తృల నుండి ముక్కమై మనము సిరాకార ప్రపంచములోకి వెళ్ల కూర్చుంటాము. నటించువారు ఇంటికి వెళ్లే పాత్ర నుండి ముక్కులవుతారు. అందరూ ముక్కి పాందులోవాలని తోరుకుంటారు. కానీ ముక్కి ఎవ్వలికీ లభించదు. ఇది అనాచి అవినాశి డ్రామా. ఈ పాత్ర చేయడము నాక్కిప్పము లేదు అని ఎవరైనా అన్నా ఇందులో ఎవ్వరూ ఏకీ చేయలేరు. ఇది అనాచిగా తయారైన డ్రామా. ఒక్కరు కూడా ముక్కిని పాందులేరు. అవస్తి అనేక ప్రకారాల మనుష్యుల మతాలు. ఇది శ్రేష్ఠముగా తయారు చేయు

శ్రీమతము. మనుష్యులను శ్రేష్ఠులని అనరు. దేవతలను శ్రేష్ఠులని అంటారు. వాలి ముందు అందరూ తల పంచి నమస్కరిస్తారు. కనుక వారు శ్రేష్ఠమైనవారే కదా. తానీ ఇది కూడా ఎవ్వలికి తెలియదు. ఇప్పుడు మీరు 84 జన్మలు తీసుకోవలసిందేనని అనుకుంటున్నారు. శ్రీ కృష్ణుడు దేవత, వైకుంఠములోని రాతుమారుడు. అతడు ఇక్కడికెలా వస్తాడు? అతడు గీతను వినిపించలేదు, కేవలం అతడిక దేవత. అందువలన అతనిని అందరూ పూజిస్తారు. దేవతలు పశితులు. పూజించువారు పతితులుగా ఉన్నారు. నిర్మణాన్ని నాలో ఏ గుణాలు లేవని, మమ్ములను ఇలా తయారుచేయిండసి కూడా అంటారు. శివుని ముందుకు వెళ్లి మాకు ముక్కెని ఇవ్వమని అంటారు. వారిప్పుడూ జీవన్స్క్రీలోకి గాని, జీవన బంధనములోకి గాని రారు. అందుకే ముక్కెనివ్వమని వాలని పిలుస్తారు. జీవన్స్క్రీని ఇచ్చేటి కూడా వారే.

ఇప్పుడు మనమంతా బాబా-మమ్మ పిల్లలమని వాలి నుండి మనకు అపారమైన ధనము లభిస్తుందని తెలుసుకున్నారు. తెలియనందువలన(తెలివిహీనులైనందున) మానవులు యాచిస్తూ ఉంటారు. తెలివిలేని వారు తప్పక దుఃఖములోనే ఉంటారు కదా. అపారమైన దుఃఖమును అనుభవించివలసి వస్తుంది. కనుక ఈ విషయాలస్తీ పిల్లలు బుధ్నిలో ఉంచుకోవాలి. ఆ బేహాద్ తండ్రిని తెలుసుకోనందున పరస్పరము ఎంతగానో విషణ్వాడుకుంటూ ఉంటారు, అనాథలైపియారు. వారు హద్దులోని అనాథలు(నొకార ప్రపంచములో ఆధారములైన తల్లితండ్రులను కోల్పోయినవారు), వీరు బేహాద్ అనాథలు. తండ్రి నూతన ప్రపంచమును స్థాపన చేయుచున్నారు. ఇప్పుడిభి పతితాత్మల పతిత ప్రపంచము. సత్యయుగమును పొవన ప్రపంచముని అంటారు. కలియుగమును పాత ప్రపంచముని అంటారు. కనుక ఈ విషయాలస్తీ బుధ్నిలో ఉన్నాయి కదా. పాత ప్రపంచము వినాశనమైవిషటంది తర్వాత నూతన ప్రపంచములోకి బచిలీ అయిపెంచారు. ఇప్పుడు మనము తాత్కాలికముగా సంగమ యుగములో నిలచియున్నాము. పాత ప్రపంచము నుండి నూతన ప్రపంచము తయారవుతూ ఉంది. నూతన ప్రపంచము గులంచి కూడా మీకు తెలుసు. మీ బుధ్ని ఇప్పుడు నూతన ప్రపంచములోకి వెళ్లాలి. కూర్చుంటూ, లేస్తూ మనము చదువుకుంటున్నామని, చదివించేవారు తండ్రి అని గుర్తుండాలి. విద్యుత్థలకీభి జ్ఞాపకముండాలి. అయినా ఆ స్ఫూర్తి నెంబరువారు పురుషార్థునుసారముగా ఉంటుంది. తండ్రి కూడా నంబరువారు పురుషార్థునుసారము ప్రీయుష్టతులను తెలుపుతారు. బాగా చదివేవాలని తీచరు తప్పనిసలగా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తారు. ఎంత తేడా హిర్మడుతుంది. ఇప్పుడు తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు - పిల్లలు ధారణ చేయాలి. ఒక్క తండ్రి పట్ట తప్ప ఇతరులెవ్వల పైకి బుధ్ని విశిరాదు. తండ్రిని స్ఫూర్తి చేయకుంటే పాపాలెలా నితిస్తాయి. మాయ పదే పదే మీ బుధ్నియోగమును తుంచేస్తుంది. మాయ చాలా మోసగిస్తుంది. భక్తిమార్గములో నేను లక్ష్మిని చాలా పూజించేవాడినని ఈ బాబా తన ఉధాపారణను ఇస్తున్నారు. లక్ష్మి పాదాలోత్తుచున్నట్లు చిత్రములో చూచి నేను ఆమెను దాని నుండి విముక్తి చేయించాను. శివబాబా స్ఫూర్తిలో కూర్చున్నప్పుడు బుధ్ని అటు ఇటు విషటే “ఓ బుధ్ని సీవు మరోవైపు ఎందుకు వెత్తారు?” అని నాకు నేను చెంప దెబ్బలు వేసుకునేవాడిని. చివలికి వినాశనము, స్థాపనలు కూడా చూశాను. నొక్కాత్కార ఆశ పూర్తి అయ్యింది. క్రీత్త ప్రపంచం వస్తున్నదని, నేను ఇలా తయారవుతానని తెలిసిపోయింది. విషటే ఈ పాత ప్రపంచము వినాశనమైవిషటందని దృఢ సిద్ధయము హిర్మడింది. మా రాజధాని కూడా నొక్కాత్కారమయ్యింది. అటువంటప్పుడు ఈ రావణ రాజుమునేమీ

చేసుకోవాలి? స్వర్గ రాజుభికారమే లభిస్తున్నప్పడుచీసినేం చేసుకోవాలి? ఇలా నిర్ణయించుకోవడమే ఈశ్వరీయ బుధి. ఈశ్వరుడే ప్రవేశించి నా బుధిని నడిపించారు. జ్ఞానకలనమేమో మాతలకు లభిస్తుంది. అందుకే సర్వస్వము మాతలకే ఇచ్ఛేతాను. మీరు ఈ కార్యవ్యవహరాలస్తూ సంభాజించండి. అందరికి నేర్లించండి. నేర్లిస్తూ, నేర్లిస్తూ ఇంతవరకు వచ్చారు. క్రమక్రమముగా ఒకలకొకరు వినిపిస్తూ వినిపిస్తూ ఇప్పుడు ఎంతమంచి తయారయ్యారో చూడండి. ఆత్మ పవిత్రమౌవుతూ పెట్టించి. తర్వాత ఆత్మకు శలీరము కూడా పెట్టిపెట్టినచి కావాలి. అర్థము కూడా చేసుకుంటారు కానీ మాయ మరిపింపచేస్తుంది.

వీడు రోజుల తోర్పు తీసుకోమని మీరు చెప్పే రేపటి నుండి వస్తామని చెప్పారు, ఆ రెండవ రోజు మాయ తినేస్తుంది. రానే రారు. భగవంతుడు చబివిస్తున్నారంటే కూడా వచ్చి చదువుకోరు. తప్పకుండా వస్తామని కూడా అంటారు కానీ మాయ ఎగరగొట్టిస్తుంది. రెగ్స్టులర్గా రాశివ్వదు. కల్పక్రితము ఎవరు పురుషార్థము చేశారో వారు తప్పక చేస్తారు. వేరే దుకాణమే లేదు. మీరు చాలా పురుషార్థము చేస్తారు. పెద్ద పెద్ద ముళ్ళజియంలు నిర్మిస్తారు. కల్ప క్రితము అర్థము చేసుకుస్తవారే తెలుసుకుంటారు. వినాశనమవుతుంది, స్థాపన కూడా జరుగుతూ పెట్టించి. ఆత్మ చదువుకొని ఘ్స్టలక్స్ శలీరము తీసుకుంటుంది. ఇది మీ లక్ష్మి కడా. ఎందుకు గుర్తుండదు? ఇప్పుడు మనము నూతన ప్రపంచములోకి మన పురుషార్థాన్నానిరము పెత్తాము. మంచిం.

మధురాతి మధురమైన ఆపుర్యాప్మైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్పాదాల ప్రియస్ఫృతులు మరియు గుడ్కమాల్యంగి ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తంత్రి నమస్త.

ధారణ కొరకు ముఖ్య పారము:-

1. బుధీలో ఇది సదా గుర్తుండాలి - మనమిప్పుడు కొంత సమయము కొరకు సంగమయిగములో ఉన్నాము, పాత ప్రపంచము వినాశనమవుతే మనము నూతన ప్రపంచములోకి బధిలీ అవుతాము. అందువలన దాని నుండి బుధియోగమును తొలగించాలి.
2. సర్వాత్మలకు తంత్రి పరిచయమునిచ్చి కర్తృ - అకర్తృ - వికర్తృల గుహ్య గతిని వినిపించాలి. మొత్తమొదట అట్ట (భగవంతుని) పారమును పక్క చేయించాలి.

వర్ధదానము:- “ అస్మి ఖుజానాలతో సంపన్స్మై సిరంతరము సేవ చేయు తరగని అఖండ మొదటాని భవన ”

బాప్పాదా సంగమ యుగములో పిల్లలందరలకి “అఖుట్, అఖుండ్(తరగని, అఖుండమైన) అను వరదానమునిచ్చారు. ఎవ్వుతే ఈ వరదానమును జీవితములో ధారణ చేసి అఖండ మహాదాశిగా అనగా సిరంతర సహజ సేవాధాలగా అవుతారో వారు నంబరువన్గా అవుతారు. ద్వాపర యుగము నుండి భక్త ఆత్మలు కూడా దానులుగా అవుతారు. కానీ తరగని ఖజానాల దానులుగా కాలేరు. వినాశి ఖజానాలు లేక వస్తువులను దానము చేయు దానులుగా అవుతారు. కానీ దాత పిల్లలైన మీరు ఎవ్వుతే సర్వ ఖజానాలతో సంపన్స్మైగా ఉన్నారో వారు ఒక్క సెకండు కూడా దానమివ్వకుండా ఉండలేరు.

స్థాగ్ని:- “ స్వభావము సర్పశముగా ఉంటే ఆంతరిక సత్యత, స్వచ్ఛత ప్రత్యక్షమవుతుంది ”